

Globale actuaris? Hoe word je dat en is het leuk?

We gaan te rade bij twee Nederlandse globale actuarissen. Na hun Nederlandse start zijn ze uitgevlogen en hebben diverse landen gezien.

Chris Vink (1976) is CRO van Farmer's Insurance in Los Angeles. Een verzekeraar die in vrijwel alle Amerikaans staten verzekeringen aanbiedt. Met een premievolume van ongeveer \$ 30 miljard en 19.000 medewerkers een grote speler. Farmer's wordt gemanaged door het Zwitserse Zürich Insurance, de maatschappij waar Chris sinds vele jaren voor werkt.

Peter van Ooijen (1963) is CFO van NN Life Japan, een onderneming die in 1986 werd opgericht, vlak nadat Peter zijn carrière begon bij NN, waar hij zijn hele loopbaan heeft doorgebracht. NN Life Japan was de eerste Europese verzekeraar die de Japanse markt betrad. Het bedrijf is een belangrijke speler binnen de Japanse SME (Small and Medium-sized Enterprise) levensverzekeringmarkt en heeft ongeveer 1000 medewerkers met een internationaal karakter.

Chris Vink

Chris vertelt: "Na mijn studie wiskunde in Leiden wilde ik bij een grote financiële instelling werken, en zo kwam ik terecht bij ING, waar ik met het actuariaat kennis maakte. Ik heb me eerst in Nederland op diverse plaatsen met leven-, schade- en herverzekering beziggehouden, totdat ik de stap naar het buitenland maakte: niet ver weg, in Luxemburg, bij een kleine dochter. Dat was zwaar. Ook voor Nederlandse begrippen ben ik vrij direct, maar in de Frans- Luxemburgse cultuur leidt dat tot onbegrip en fricties.

Vervolgens ging ik naar Zürich Insurance. Eerst op het Zwitserse hoofdkantoor, en daarna in Madrid, waar ik me bezighield met een joint venture met operaties in diverse Latijns - Amerikaanse landen. Mijn half Spaanse achtergrond (mijn moeder en vrouw zijn Spaans) kwam daarbij goed van pas want ik sprak de taal. Na enige jaren gingen we terug naar Zürich. Sinds drie jaar zit ik in Los Angeles, bij een grote Amerikaanse verzekeraar."

Chris vertelt dat hij niet vaak gesolliciteerd heeft in zijn loopbaan: "Alleen voor de start bij ING en Zürich ben ik door het reguliere

selectieproces gegaan. Voor de interne stappen ben ik gevraagd of heb ik mijn vinger opgestoken. Het is van belang dat mensen weten dat je interesse hebt in een nieuwe positie, en dat je hebt laten zien wat je kunt. Bij mijn huidige rol werd ik gevraagd door de CEO, die me kende van een eerdere positie. "Als je ambitie hebt moet je niet verlegen zijn, maar moet je ook flexibel zijn. Je loopbaan kan onverwachte wendingen maken. Dat is spannend en soms frustrerend, maar niet saai en voorspelbaar"

Peter van Ooijen

Voor Peter begon zijn carrière in 1986 bij NN, waar hij in 1990 officieel actuaris werd. "In 2008 maakte ik de sprong naar het buitenland toen ik de rol van CRO en later CFO aangeboden kreeg voor NN in Polen. Tot dat moment had ik eigenlijk nooit overwogen om in het buitenland te werken, maar dit was een geweldige kans. Zonder dit aanbod had ik die stap nooit gemaakt. Het werken in Polen beviel me erg goed, onder andere omdat het bedrijf daar kleiner was dan in Nederland." Na zijn avontuur in Polen had Peter de smaak te pakken. Wanneer zijn contract in een land bijna afliep, ging hij in gesprek met de CFO van NN Group en gaf hij aan dat hij nog niet klaar was om terug te keren naar Nederland. Hierdoor kwamen er mooie posities binnen NN op zijn pad. Na Polen vervolgde hij zijn carrière in Tsjechië, waar de cultuur veel overeenkomsten vertoonde met die van Polen: "In zowel Polen als Tsjechië zijn de mensen gereserveerder en meer ingetogen dan Nederlanders. Ik merkte dat ik me moest aanpassen aan de lokale manier van werken, en dat kostte tijd."

IK MERKTE DAT IK ME MOEST AANPASSEN AAN DE LOKALE MANIER VAN WERKEN

Vervolgens zette hij zijn carrière voort in België en momenteel is hij CFO van NN Life Japan. Net zoals Chris heeft hij veel te maken gehad met verschillende culturen: "Elke cultuur heeft zijn voor- en nadelen, maar als je van een uitdaging houdt, kan werken in het buitenland een mooie kans zijn. Voor mij is dit de beste stap in mijn carrière geweest."

ACTUARIAAT IN HET BUITENLAND

Wij vroegen Peter en Chris of het vakgebied actuariaat in het buitenland verschilt van dat in Nederland. Chris zegt: "Actuariaat is internationaal, ik heb geen grote verschillen gezien. Wat wel afwijkt, is de rol van toezicht. Dat is echt bijzonder. In Europa zijn we gewend aan uniform toezicht binnen EU-landen, met aanzienlijke eigen verantwoordelijkheid bij tariefstelling. In de VS is dat totaal anders. Per staat heb je een state commissioner, die ook meekijkt met tarieven en productvoorwaarden. Wij zijn in 45 staten actief, en onze actuarissen moeten dus de bijzondere vereisten per staat kennen. De inmenging gaat best ver, zo was het in Californië niet toegestaan om catastrofedekking in te prijzen. De discussies met de state commissioner kunnen dus indringend zijn."

OOK IN JAPAN HEEFT DE TOEZICHTHOUDER VEEL MACHT

Peter geeft aan dat ook in Japan de rol van toezicht anders is dan in Nederland: "De Japanse toezichthouder combineert de rol van de Nederlandse DNB en AFM. Ook in Japan heeft de toezichthouder veel macht. Elk verzekeringsproduct dat wordt geïntroduceerd, moet goedgekeurd worden door de toezichthouder. Voor deze goedkeuring moeten er veel rapporten worden ingediend, waaronder alle reserveringsregels."

CULTUUR

Het buitenland is en blijft voor beiden een boeiende ervaring, met name de culturele elementen. Chris vertelt: "Bij veel Brazilianen zie je dat emoties eerder geuit worden, reacties kunnen dus heftig zijn. Voor anderen is het moeilijk om nee te zeggen. Dan moet je rustig doorvragen als je vermoedt dat men moeilijkheden ziet. Ik wil graag de persoon die berekeningen heeft gemaakt zelf spreken, en erkenning geven als het goed gedaan is. Binnen een Franse cultuur is dat moeilijk, de direct leidinggevende komt daartussen. Tot slot is het opvallend dat specifiek uit Argentinië veel goede actuarissen komen. Mijn huidige Amerikaanse werkomgeving spreekt me het meeste aan. De ambitie en doelgerichtheid van mensen herken ik. Ik begin soms om 5.00 in de ochtend, en dat wordt niet vreemd gevonden. Ik merk op zo een moment dat ik Nederland ontgroeid ben, ik zie me niet zo snel terugkeren."

Peter voegt hieraan toe: "In Japan valt de discipline en hiërarchie op. Het is hier ontzettend schoon, ondanks het gebrek aan afvalbakken; iedereen neemt zijn eigen afval mee. Deze omgeving vraagt om een andere aanpak dan in Nederland, waar directe communicatie gebruikelijk is. In Japan geef ik bijvoorbeeld nooit feedback in het openbaar, maar neem ik de persoon altijd even apart. In Polen en Tsjechië merkte ik dat mensen gereserveerder en ingetogen zijn. Toen ik in Polen aankwam, wilde ik met iedereen kennismaken, maar dat leidde tot verwarring; ze dachten dat ze ontslagen zouden worden omdat zo'n gesprek met de CRO ongebruikelijk was. In de loop van de tijd ben ik me steeds bewuster gaan richten op hoe ik overkom in elk land en pas ik me aan de lokale cultuur aan, wat me door mijn lange ervaring steeds makkelijker afgaat. Dit geldt niet alleen voor mijn werklevens, maar ook voor mijn dagelijks leven; zo neem ik nu zelfs in Nederland altijd mijn afval weer mee naar huis. Wat me opvalt, is dat, ondanks de culturele verschillen, de waarden van de NN-cultuur in elk land aanwezig zijn. Het is mooi om te zien hoe de lokale cultuur en de NN-cultuur samenkomen in elk land waar ik werk."

Zowel Chris als Peter benadrukken dat werken in het buitenland niet alleen een kans biedt om professionele vaardigheden te ontwikkelen, maar ook om te groeien op persoonlijk vlak. De culturele diversiteit en de unieke uitdagingen die ze zijn tegengekomen, hebben hen gevormd tot de succesvolle actuarissen die ze nu zijn. ■